

VI.

Den tekniske Forening.

København, den 8. April 1905.

Til Landbrugsministeriet.

Som det vil være det høje Ministerium bekendt, sker der stadig ved Havets Angreb paa vore Kyster betydelige Ødelæggelser, som det koster store Summer dels efter Evne at hindre, dels at erstatte, og som utvivlsomt ogsaa i Fremtiden vil kræve betydelige pekuniære Ofre.

At beskytte Kysterne mod disse Havets Angreb er imidlertid ikke blot kostbart, men ofte tillige meget vanskeligt, men medens Udgifterne til Kystbeskyttelse mange Steder er en Nødvendighed paa Grund af vedkommende Kyststrækningers naturlige Beskaffenhed, er de fleste Steder Kystens Natur i Forbindelse med de lokale Vind- og Strømforhold en saadan, at der ikke finder disse for Befolkningens og Landets økonomiske og rationelle Sikkerhed farlige Angreb Sted; Kysten er i sig selv modstandsdygtig nok, saa at der kun sker saadanne langsomme Forandringer af Forholdene, at man kan være tryk mod voldsomme Naturbegivenheder; men dette gælder kun, for saa vidt der ikke fra Befolkningens Side finder saadanne Indgreb Sted, hvorved de af Naturen selv dannede, stabile Forhold forrykkes. Men dette er desværre allerede sket i Løbet af en længere Aarrække ved Stenfiskernes ubegrænsede Virksomhed. Idet nemlig disse i stor Udstrækning borttage Sten, Grus og Sand fra Kysterne, fjernes derved disses naturlige Værn mod Havets Angreb, Bølgerne brydes ikke som før mod Stenene, men løbe med større Kraft op ad den flade, ubeskyttede Strand, mod Skrænter og Klinter, og skylle de ved Stenenes Fjernelse blottede, mindre modstandsdygtige Jordlag bort. Dette sker mange Steder ved vore Kyster til stor Skade for Landet, men nu i den seneste Tid er der paa et af vort Lands skønneste — og i videnskabelig Henseende interessanteste — Punkter ved denne Virksomhed sket saadanne Ødelæggelser, at man nødvendigvis maa faa Øjnene op for, at der maa gøres noget alvorligt for om muligt at standse den paabegyndte Ødelæggelse, som, i Fald der ikke træffes kraftige Foranstaltninger, vil føre til Klintens fuldstændige Ødelæggelse, og at hindre, at der i Fremtiden kan skabes Betingelser for, at noget saadant gentager sig.

Ved den tekniske Forenings Møde den 19. Januar holdt Museumsinspektør V. Hintze, som er meget nøje kendt med Forholdene paa Stedet, et Foredrag om Møens Klints Ødelæggelse, med særligt Henblik paa den sidste Stormflod, og ved den derefter fulgte Diskussion var der, som det vil fremgaa af Referatet af Forhandlingerne, af hvilket nogle Eksemplarer vedlægges, fuld Enighed om, at der i høj Grad tiltrænges en ny Lov om Kystfredning, hvorved der skabes en effektiv Fredning af Kysterne. De Ulemper, der klæbe ved den nugældende Kystfredningslov af 28. Januar 1862, skulle vi ikke her komme nærmere ind paa, men blot henvise til de ved Mødet faldne Udtalelser, navnlig af Hr. Landstingsmand, Kammerherre A. Hage, til hvilke den tekniske Forenings Bestyrelse fuldt kan slutte sig, ligesom de vandt stærkt Bifald hos den ved Mødet tilstedeværende Forsamling.